

душното съчувствие на сичкиѣ тукъ присѣтствующи е най-голѣма гаранция, какво за въ бѣдѣще, каквито обстоятелства и да настанатъ, за каквото и да би дошло нужда, ние нѣма да загубиме тия наши патриотически чувства и че както днесъ сички смѣ събрани, така въ-кога ще имаме присърдце да се събираме, когато предлѣжи за нашето съединение. (Множеството: Готови смѣ! Готови смѣ!)

Резолюцията прочетена отъ преждеговорившия г-на Грекова, вѣрвамъ, че отъ синца е приета и одобрена. (Приета! Приета!)

Още единъ пхтъ Г-да, понеже изразихте чувства отъ довѣрие да ви бѣдѣ председателъ, питамъ почитаемото събрание: опълномощавали избранното отъ него бюро да подпише и поднесе същата тази резолюция тамъ, дѣто трѣба? (Множеството: Опълномощаваме.) Тогава, събраниято г-да е закрито.

Дим. Грековъ: Г-да! Преди да се разотидемъ, нека викнемъ съ единъ гласъ: да живѣе България! (Продължителни „ура“ и викове изъ двора и улицитѣ: Да живѣе съединена България!) Да живѣе Българския Князь. (Хиляди гърла цѣнятъ въздушното пространство съ „да живѣе Българския Князь Александръ I-й) Да живѣе братския намъ Русски Народъ! (Повтарятъ се въсклицателни и въодушевителни непрекъснати викове: да живѣе Руссия, да живѣе Руския Народъ, да живѣе Руския Царь!)

Г-да! Сега неостава нищо друго освѣнъ, да се отглимъ и дай-Боже, дѣлото за което чувствата ни бѣха събрали, да се осъществи.

(Множеството се разнисува. Край на 2—часа 45 м.)

Стенографиралъ:

Стенографъ: Хр. П. Константиновъ.

